

Sam SHEPARD – Motelové kroniky (ukázky)

Mařa 2009 (přeložil Luboš Snížek)

Jednou v San Bernardinu jsme já a Tim Ford ukradli auto. Bylo to jedno z těch prvních Austin Healey s polstrováním z rudé kůže a s koly s drátovým výpletem. Prostě si tam trůnilo s klíčky v zapalování za stánkem se zázvorovým pivem.

Nejdřív jsme se v něm chtěli jenom tak chvilku projet po okolí a pak ho nechat na druhém konci města, ale nakonec jsme to místo toho stočili na Mexiko. Tima napadlo, že potřebujeme získat falešné řidičáky, abychom mohli chodit do barů na panáka a kupovat si pivo v krámech s alkoholem a nemuseli se přitom dohadovat s prodavači. Řekl, že ví o jednom chlápku v Tijuane, který umí zfalšovat data narození v řidičáku tak, že ho nikdo nerozezná od originálu. A taky říkal, že je to za babku.

Nevzpomínám si, že by se nějaké auto řídilo tak snadno jako Austin Healey. Jenom si předlo. Na sebemenší podnět reagovalo jako nějaké zvíře. Hladce proklouzlo podřazením, řazením s meziplýnem, řazením na vyšší stupeň – vším, co jste mu provedli. Zatáčelo jako panther. Nebyl žádný důvod vracet se zpět.

Oba dva jsme propadli pocitu, že nám patří. Rozepnuli jsme si košile a nechali si větrem ovívat hrud'. Výměnným obchodem jsme získali pár použitých černých brýlí, které jsme objevili v oddělení s rukavicemi. (Měly červenou obroučku a v rozích zelené nepravé diamanty.) Ženy na dálnici jsme předjížděli a míjeli tak těsně, že stačilo sáhnout po klíče a poslouchat, jak křičí. Když jsme zastavili u restaurace, vybrali jsme si kóji u okna, abychom viděli na auto. Na mřížku chladiče připomínající kočičí tlamu. Fantazirovali jsme o cestě po Evropě a pro ty, co byli na doslech, jsme začali mluvit žargonem, ve kterém jsme používali výrazy „zajet do depa“ a „rally team“. Milovali jsme ten austin, jako kdyby byl opravdu náš.

V Tijuane jsme strávili celý den čekáním na chlápka, který měl udělat fotky do našich falešných průkazů. Byl to tichý, mrzoutský chlapík v umolousaném šedém svetru. Jezdili jsme kolem města a každou půlhodinu se vraceli k jeho domu. Vždycky pootevřel dveře a zuřivě na nás mával, ať jdeme pryč, jako kdybychom byli nějakí žebráci. Získal jsem dojem, že falešné průkazy byly mezi jeho ilegálními operacemi tím nejmenším. Ale ukázalo se, že výsledek za to čekání stojí. Nové řidičáky byly dokonalé a když nás na hranici policajti požádali, ať je vytáhneme ze svých peněženek, prošly zkouškou na jedničku.

V San Diegu jsme začali pít jako o život a novými doklady mávali na každého barmana ve městě. Na cestu domů jsme si koupili čtyři lahve vína Ripple. Když se nám udělalo zle, nezastavili jsme, jenom jsme se vyzvraceli po větru a zesílili rádio.

11/9/80

San Francisko, Kalifornie

moje máma tenkrát nosila pětáctýřicítku
mě na jednom boku
pistoli na druhém
Bydlel jsem ve společenství žen
manželek pilotů
v plechových ubikacích
celou dobu přšelo

ty ženy byly bez manželů
nervózní

v džungli se to hemžilo Japonci
kradli modré prádlo ze šňůr
ženy střílely při každé příležitosti
někdy i vzájemně na svoje stíny.

na mámu a mě jednou vystřelila
její nejlepší kamarádka
kulky zanechaly v plechových stěnách
rozšklebené díry

později jsem vedle vodní nádrže
našel japonskou lebku
otvorem po kulce
přímo do spánku
vylézali mravenci

26/12/81
Homestead Valley, Kalifornie

Uprostřed parkoviště jsem našel nějakého mrtvého vodního ptáka. Žádná auta tu nebyla. Pták byl v dokonalém stavu. Ještě měkký a bez nějaké krvavé rány. Donesl jsem ho k sobě domů a strčil ho do mrazáku. Druhý den jsme ho s tátou vzali a vyptávali se po sousedech, jestli někdy někdo takového ptáka viděl. Nikdo. Vzali jsme ho k vycpávačovi a ani ten nám nedokázal říct, co je to za druh, i když souhlasil s tím, že to musí být nějaký vodní pták, protože má na nohách plovací blány. Vycpávač měl teorii, že ten pták letěl přes parkoviště a spletl si jeho lesk s hladinou jezera. Soudil, že pták prostě narazil na asfalt a zlomil si vaz. Tohle šílené vysvětlení od vycpávače mě pěkně sebralo, že jsem na to musel myslet několik dalších dnů. Pořád jsem se snažil představit si sám sebe na jeho místě, jak letím vysoko nad parkovištěm a mířím k jezeru. Ale proč by takový pták byl tak daleko od jezera? Jak by se mohl pták ztratit?

30/1/80
Homestead Valley, Kalifornie